

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul XI, Nr. 507

Vineri 27 februarie 1959

8 pagini 25 bani

O bună pregătire pentru lucrările practice agricole de primăvară

Lucrările practice agricole de primăvară se execută în decursul lunilor martie și aprilie și la începutul lunii mai. În agricultură, această perioadă se caracterizează printr-o mare diversitate de lucrări, răspindite pe terenurile de cultură, în livadă, în vie, la crescătoria de animale, în stupină, în pepinieră, în atelier etc. Toate lucrările trebuie efectuate între anumite termene și într-o desfășurare organizată, planificată.

Este limpede că și practica agricolă a elevilor urmează să se integreze în acest complex de lucrări, în ritmul general al muncilor agricole de pe teritoriul satului. Acest principiu de bază în predarea cunoștințelor agricole presupune o temeinică pregătire a practicii și o amănunțită organizare a ei, pe baza unui plan judicios întocmit, astfel ca zilele și orele rezervate pentru aplicațiile agricole de primăvară să fie folosite pe deplin, fără perioade de timp cînd elevii să nu aibă ce face.

Pentru elevii perioada de primăvară are o însemnătate deosebită nu numai pentru că acum se pot executa lucrări practice și demonstrații mai multe și mai variate decît în alte anotimpuri, dar și pentru că acestea au un pronunțat caracter didactic, instructiv. Cunoștințele de la lecțiile teoretice din timpul iernii — încă proaspete în mintea elevilor — se pot completa cel mai bine acum, primăvara, prin aplicarea lor pe teren.

În organizarea practicii agricole trebuie să avem în vedere două criterii conducătoare: obligativitatea respectării prevederilor programei și adaptarea la specificul condițiilor locale. În primul rînd se va întocmi un program de activitate, în care să fie prevăzute toate aplicațiile ce se pot executa în condițiile în care se află școala. Pentru aceasta este necesară o documentare prealabilă asupra posibilităților de care se poate dispune.

Prima problemă ce trebuie rezolvată în cadrul acestei documentări este aceea a locului unde se vor efectua aplicațiile practice cu elevii. În această privință, situațiile sînt variate. Unele școli au loturi cu o suprafață de teren suficientă ca să poată organiza principalele lucrări și demonstrații practice prevăzute în programă. Alte școli, care nu dispun de un asemenea lot, vor căuta să organizeze aplicațiile practice pe terenurile gospodăriei colective, ale gospodăriei de stat sau ale altor instituții agricole din localitate. Condiții foarte bune pentru efectuarea aplicațiilor practice cu elevii prezintă, de exemplu, școlile de agricultură ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii, organizate anume pentru a permite o desfășurare foarte variată de aplicații practice.

Se pot efectua aplicații practice și în gospodăriile părinților elevilor, colectivității sau întovărășirii, unde se pot găsi multe subiecte interesante de demonstrații agricole — de exemplu, recoltatul răsădurilor de legume în răsădnie, lucrări de combatere a dăunătorilor la pomii roditori, creșterea păsărilor și animalelor mici etc.

După ce au fost stabilite, locurile de aplicații, școlile vor lua legătura cu persoanele cu care vor conlucra: președintele gospodăriei colective, directorul gospodăriei de stat sau cel al școlii de agricultură, tehnicienii agricoli etc. Este necesar să fie folosit în cea mai mare măsură ajutorul oamenilor de specialitate, care trebuie să devină adevărați colaboratori ai profesorului în timpul perioadei de practică.

Școala nouă din comuna Giulești, raionul Sighet, are 7 săli de clasă, un laborator, local pentru internat, etc.

Trebuie stabilită, de asemenea, o legătură strînsă cu sfatul popular local, pentru a se organiza participarea elevilor la unele campanii agricole de primăvară sau la munca de folos obștească cu caracter agricol — cum ar fi, de exemplu, lucrările de întreținere a islazului comunal, lucrări de combatere a eroziunii solului cu fascine sau gîrdulețe de nuiele, plantări de pomi roditori, plantări de puieți silvici, înființări de grădini și parcuri de flori etc.

După stabilirea locurilor unde se va efectua practica și după asigurarea colaboratorilor se va întocmi, împreună cu aceștia, lista lucrărilor și demonstrațiile practice posibile a fi efectuate în condițiile date, precum și lista materialelor și uneltelor necesare. Apoi se poate trece mai departe, la întocmirea tabelelor cu repartizarea elevilor pe echipe și pe lucrări.

Spre deosebire de anii trecuți, cînd lucrările practice agricole se efectuau în cadrul predării științelor naturale, începînd din anul acesta în școlile satești practica face parte integrantă din cursul de cunoștințe agricole. Ea a căpătat acum un caracter tehnic mai pronunțat, prezintă cerințe mai mari. De aceea trebuie să existe o corelație perfectă între cunoștințele teoretice căpătate în clasă și aplicațiile practice pe teren. Dacă li se explică, de pildă, elevilor că semănatul se face cu mașina de semănat, în rînduri, atunci la practică trebuie să semene ei înșiși cu mașina, iar nu cu mîna, prin împrăștiere. De asemenea, deoarece li s-a explicat elevilor, la lecțiile teoretice, că terenurile agricole se pot prezenta, primăvara, în diferite stări de umiditate și de mărunțire, în funcție de felul solului și de lucrările agricole anterioare (de exemplu, ogorul de toamnă), trebuie să le dăm prilejul de a constata ei înșiși aceste situații pe terenurile gospodăriei. Această legătură între cunoștințele căpătate în sala de clasă și realitatea înconjurătoare este deosebit de necesară.

Iată de ce pregătirea practică de primăvară trebuie să constituie o preocupare serioasă pentru profesorii care predau cunoștințele agricole. Ei au datoria să utilizeze cit mai larg și cit mai bine posibilitățile pe care le găsesc în localitățile lor și, odată cu aceasta, să integreze activitatea elevilor în realitatea locală, în efortul comun al oamenilor muncii de pe ogoare.

PETRE STANCULESCU

Crește ritmul construcțiilor școlare

În centrul muncitoresc Orlat-Sibiu, datorită creșterii numărului elevilor, vechiul local de școală devenise neîncăpător.

Cu sprijinul statului s-a ridicat de curînd o nouă clădire școlară cu săli de clasă spațioase, laboratoare, cu o cameră a pionierilor etc.

La efectuarea lucrărilor au contribuit părinții elevilor, elevii și cadrele didactice, care au preslat un mare număr de ore muncă voluntară. Aceasta a dus la ieftinirea construcției și la realizarea de însemnate economii.

În prezent elevii din comuna Orlat, fii de muncitori și țărani muncitori, au la dispoziție cele mai bune condiții de învățătură.

N. MANTA

Regimul burghezo-moșieresc a lăsat ca amintire în comuna Cartojani o școală cu numai două săli de clasă, cu un mobilier în stare de paragină și fără material didactic.

Datorită grijii ce o poartă regimul nostru democratic-popular culturii și învățămîntului, școala din comuna Cartojani s-a mărit cu încă două săli de clasă și a fost înzestrată cu mobilier nou și cu material didactic suficient.

Dar nu numai atât. În

vara anului 1958, adunarea obștească a satului a hotărît ca, prin contribuția voluntară a sătenilor, localul școlii să se mărească cu încă trei săli de clasă, pentru ca școala să corespundă cerințelor ce rezultă din generalizarea învățămîntului de 7 ani.

Pînă acum, prin muncă voluntară și cu sprijinul sfatului popular, s-a asigurat transportul celor 60 mc. de bușteni, 200 mc. nisip și pietriș, 9.000 kg. ciment și s-a turnat fundația. În curînd, școala din Cartojani va primi în folosință noi săli de clasă, oferind copiilor și cadrelor didactice condiții dintre cele mai bune de muncă și învățătură.

M. TEODORESCU
Cartojani, raionul Videle

La școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Periam, raionul Sînicolaul Mare, regiunea Timișoara, s-au terminat recent ultimele lucrări de renovare a localului. Cu contribuția voluntară a părinților și cu sprijinul gospodăriei agricole colective „Dezrobirea” din localitate au fost refăcute instalațiile de lumină, apă și sanitar.

Ca rod al acestei colaborări, localul școlii este acum complet renovat.

P. COMLOȘAN

Se împlinesc 90 de ani de la nașterea eminenței pedagogice sovietice Nadejda Konstantinovna Krupskaja, tovarăsa de viață și de luptă a marelui Lenin, care și-a consacrat o mare parte a activității sale studiilor celor mai importante probleme ale educației comuniste.

N. K. Krupskaja s-a format ca pedagog marxist în procesul luptei revoluționare. Profunda ei pregătire ideologică, ca și experiența ei pedagogică personală i-au dat posibilitatea să rezolve în mod just, de pe pozițiile marxism-leninismului, cele mai variate și dificile probleme ale educației și instrucției comuniste a tinerei generații. Lucrările sale au avut o importanță deosebit de mare în condițiile istorice concrete ale formării și dezvoltării științei pedagogice sovietice și își păstrează actualitatea pentru toți cei care activează în domeniul educației comuniste a tinerei generații.

Încă din tinerețe s-a preocupat Nadejda Konstantinovna Krupskaja de problemele pedagogiei. Înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, cercetările ei în acest domeniu urmăreau un dublu scop: să dezvăluie adevărata față a școlii din Rusia preroluționară, caracterul ei exploatare de clasă, și să arate, în același timp, căile dezvoltării noii școli, școala societății socialiste, care urma să fie construită după victoria revoluției proletare. În acei ani Krupskaja elaborează o importantă lucrare de sinteză — „Învățământul public și democrația” — în care cercetează problema educației prin muncă și arată cum s-a modificat conținutul acestei noțiuni în funcție de condițiile economice generale și de clasă. Astfel, analizează de pe poziții marxiste concepțiile lui J. J. Rousseau și Pestalozzi, face cunoscute pentru prima oară în Rusia ideile pedagogice ale lui Bellers și Owen și expune în mod sistematic învățătura lui Marx și Engels despre legătura dintre învățământ și munca în producție, considerând-o ca o etapă superioară, socialistă a dezvoltării ideii educației prin muncă.

După victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, din primele zile ale puterii sovietice, N. K. Krupskaja a participat activ la construirea școlii noi, socialiste, activând întâi în Colegiul Comisariatului Poporului pentru învățământ, și lucrând apoi, cu începere din 1929, în calitate de comisar adjunct al Poporului pentru învățământ.

Ideile pedagogice elaborate de N. K. Krupskaja, bazate pe învățătura leninistă cu privire la rolul școlii în socialism, se referă la o sferă foarte largă de probleme ale educației și instrucției tinerei generații, centrate în jurul unui scop unic — educarea unor oameni noi, care să înțeleagă încotro merge dezvoltarea societății și să participe efectiv la construirea noii societăți. În lucrările sale N. K. Krupskaja s-a condus după principiile leniniste cu privire la legătura școlii cu politica, arătând diferența principială dintre poziția pedagogiei burgheze și aceea a proletariatului: în timp ce burghezia privește școala ca un mijloc al dominației ei de clasă, proletariatul o consideră ca un instrument menit să contribuie la lichidarea dominației de clasă a burgheziei și a împărțirii societății în clase.

O mare importanță teoretică și practică de actualitate au tezele Nadejdei Konstantinovna Krupskaja, elaborate pe baza indicațiilor lui Lenin, cu privire la legătura dintre învățământ și participarea elevilor la construirea socialismului, la înarmarea lor, pe această bază, cu concepția comunistă despre lume. Fiecare ramură a științei, afirmă Krupskaja trebuie pusă în slujba construcției socialismului. Ea cere ca toate obiectele de învățământ să fie predată în strânsă legătură cu viața, cu producția, cu construcția socialistă, așa încât cunoștințele însușite în școală să servească scopului revoluționar de transformare a societății.

Bazându-se pe învățătura lui Marx, Engels și Lenin cu privire la căile de realizare a învățământului politehnic, N. K. Krupskaja s-a preocupat îndeaproape de problema conținutului acestuia și de mijloacele de îmbinare a instrucției cu munca productivă. Ea a subliniat că rolul școlii în construirea socialismului va fi cu atât mai mare cu cât nivelul învățământului politehnic va fi mai înalt, căci învățământul politehnic nu este numai o consecință a progresului tehnic, ci și un instrument al industrializării socialiste.

Krupskaja a rezolvat în mod just problema corelației dintre învățământul general și cel politehnic, dovedind o înțelegere profundă a unității dintre cunoștințele de cultură generală și munca practică în producție. Ea consideră că învățământul politehnic nu

O eminență reprezentantă a pedagogiei socialiste

constă numai în familiarizarea elevilor cu principiile științifice fundamentale ale tuturor proceselor de producție, ci și în însușirea priceperilor și deprinderilor de muncă practică. Ea precizează că activitatea elevilor în cadrul politehnizării învățământului nu trebuie considerată ca un obiect de sine stătător, ci ca un sistem unic, care să străbată toate disciplinele.

N. K. Krupskaja acordă o mare importanță atelierelor școlare, care ca munca din cadrul lor să fie strâns legată de producție. Pentru a preveni ruptura dintre munca în atelierelor școlare și viața — arată ea — este necesar ca programa activității în cadrul acestora să fie astfel întocmită, încât să dea elevilor posibilitatea să-și lărgescă orizontul politehnic și, în același timp, să producă bunuri care să aibă o valoare socială.

Ideea îmbinării instrucției cu munca în producție străbate ca un fir roșu întreaga operă a Nadejdei Konstantinovna Krupskaja și reprezintă o trăsătură caracteristică a sistemului ei pedagogic. În mai toate lucrările sale ea arată necesitatea participării elevilor la munca în producție, atât în industrie cât și în agricultură. Totodată, ea a acordat o deosebită importanță alegerii juste de către elevi a profesiunii, cerind chiar să se elaboreze o metodică științifică a muncii pedagogice în vederea alegerii profesiunii.

N. K. Krupskaja s-a ocupat într-un număr mare de articole de teoria și metodică educației în școala sovietică. Scopul ei școala trebuie să rezolve zi cu zi sarcina formării concepției comuniste despre lume a elevilor și a înarmării lor cu înaltele calități morale ale omului comunist, ea cere pedagogilor să subordoneze acestor sarcini întreaga muncă instructiv-educativă. O mare importanță actuală au îndrumările Nadejdei Konstantinovna Krupskaja cu privire la educarea elevilor în spiritul ateismului militant. Ea se ridică împotriva tratării simpliste a acestei probleme educative foarte complexe și arată necesitatea unei lupte ferme, consecutive, împotriva rămășițelor religioase, împotriva concepțiilor vechi.

Arătând că principala sarcină a educației este de a învăța pe copii să trăiască și să muncească în colectiv N. K. Krupskaja pornește, în determinarea rolului educativ al colectivului de copii, de la faptul că scopul și sarcinile educației comuniste pot fi realizate cu succes numai în condițiile organizării vieții și activității elevilor pe baza aceluiași principii după care este organizată viața oamenilor în societatea socialistă.

Numeri în colectiv — spunea ea — se creează condiții optime pentru dezvoltarea unei personalități multilaterale, capabile să gândească limpede și să acționeze organizat. Colectivul de copii nu se educă prin vorbe sau prin povestiri, subliniază Krupskaja, ci prin organizarea copiilor într-o muncă serioasă, linzind spre un scop care se contopește cu scopul pentru care luptă întreaga societate socialistă. Astfel, teoria colectivului de copii elaborată de Krupskaja dezvăluie legătura dintre școală și societate în condițiile în care școala este folosită ca instrument de transformare comunistă a societății.

Elaborând problemele formării colectivului de copii, N. K. Krupskaja s-a ocupat totodată de îmbinarea formelor de muncă colectivă cu cele de activitate individuală, a acordat o mare atenție organizării de pionieri și de comsomol în școală, s-a oprit asupra educării atitudinii comuniste față de muncă și asupra formării disciplinei conștiente, asupra prieteniei dintre copiii de diferite naționalități. Ea a subliniat în repetate rânduri că una dintre condițiile cele mai importante pentru asigurarea eficienței educației este dragostea educatorilor față de copil, dorința de a-l înțelege, de a se baza pe experiența lui, de a trezi în el forțe noi.

O înaltă prețuire a acordat Krupskaja muncii nobile a învățătorului și profesorului, rolului acestora în instruirea poporului, subliniind în mod deosebit rolul învățătorului de la țară ca propagandist al politicii partidului. Ea a ținut, în tot decursul activității sale, o legătură foarte strânsă cu cadrele didactice, chemându-le să-și perfecționeze necontenit pregătirea, să învețe în mod sistematic și adncit marxism-leninismul.

N. K. Krupskaja a examinat întotdeauna problema educației comuniste în legătură strânsă cu sarcinile arzătoare ale construirii socialismului. Subliniind necesitatea educării copiilor și tineretului în spiritul înalțelor calități morale proprii omului nou, ea pornea în primul rând de la sarcinile și cerințele construirii societății socialiste. Tocmai acest fapt dă o mare valoare teoretică și practică ideilor sale pedagogice, le face să fie atât de actuale. Tocmai de aceea lucrările ei ne ajută să educăm copiii și tineretul în spiritul colectivismului și al dragostei de muncă, al patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul principiilor înalte ale morții societății noi, în spiritul marxism-leninismului.

Răspîndirea lucrărilor Nadejdei Krupskaja în țara noastră

Ideile pedagogice ale Nadejdei Konstantinovna Krupskaja sînt astăzi cunoscute și aplicate creator în practica educativă de tot mai mulți educatori din țara noastră.

Înainte de 23 August 1944, ideile sale pedagogice, date mai precise despre lupta ei pentru educația comunistă a tineretului războiului au greu spre oamenii școlii, deoarece regimul burghezo-moșieresc căuta să împiedice răspîndirea unor astfel de idei. Totuși în presa de partid sau influențată de partid se publicau uneori și astfel de date.

După eliberarea țării noastre, în anii anteriori Reformei învățământului, numele Nadejdei Krupskaja începe să fie tot mai cunoscut de către învățătorii și profesorii dornici să afle cât mai multe despre viața și înfăptuirile marelui popor sovietic. E drept că, în această etapă cunoașterea ideilor ei pedagogice era grea, datorită faptului că nu existau traduceri din opera ei pedagogică. În schimb, în preajma Reformei învățământului, cadrele noastre didactice au avut la îndemîna unele lucrări sintetice de înțelegere asupra școlii și pedagogiei sovietice, ca, de pildă: „Despre pedagogia în U.R.S.S.” de Mihail Roller (apărută în 1945 și reeditată ulterior, încă în două ediții) și „Pedagogia și școala în U.R.S.S.” de Stanciu Stoian (apărută în 1946). În lucrările amintite, autorii au insistat și asupra ideilor pedagogice ale Nadejdei Krupskaja și importanței lor asupra dezvoltării pedagogiei sovietice.

O imagine mai amplă asupra concepției sale pedagogice o vor căpăta cadrele noastre didactice abia în 1949, citind paginile consacrate Nadejdei Krupskaja în manualul de „Istorie a pedagogiei”, precum și traducerea studiului monografic „Viața și activitatea pedagogică a Nadejdei Konstantinovna Krupskaja” de N. Konstantinov.

În 1949 apare pentru prima oară în presa noastră pedagogică și un scurt articol — „Doi mari pedagogi sovietici: N.K. Krupskaja și A.S. Makarenko” (Gazeta învățământului — An. I, nr. 31, noiembrie 1949) — care, fără a avea pretenția de originalitate, prezintă corect unele din ideile de bază ale Nadejdei Krupskaja.

Pînă în 1951, cunoașterea directă a operelor pedagogice ale Nadejdei Konstantinovna Krupskaja n-a fost accesibilă decît pentru acei care cunoșteau limba rusă. În 1951 apare traducerea în limba romînă a culegerii „Despre pionieri”.

În 1952 a apărut traducerea volumului „Opere pedagogice alese” de N. K. Krupskaja, care a cunoscut o caldă prețuire din partea cadrelor didactice.

Traducerea unor studii sovietice despre opera pedagogică a Nadejdei Krupskaja, publicate în anul 1951, a facilitat înțelegerea mai adîncă a importanței moștenirii ei pedagogice pentru educația comunistă a tineretului. În acest sens, amintim de traducerea în limba romînă a studiului intitulat „N.K. Krupskaja despre educație și instrucție” de acad. prof. N. Konstantinov.

În anul 1955, Direcția generală a așezămintelor culturale din Ministerul Culturii din R.P.R. a tradus și tipărit broșura: „N. K. Krupskaja: Despre literatura pentru copii și îndrumarea lecturii micilor cititori”.

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al R.P.R. în legătură cu îmbunătățirea învățământului de cultură generală din 13 iulie 1956 prevedea, printre altele, și introducerea învățământului mixt în școlile de cultură generală din R.P.R. Pentru a ajuta cadrele didactice în efortul lor de a realiza cu succes această sarcină, a fost publicată în „Revista de pedagogie” (nr. 5, mai 1956) tradu-

cerea articolului Nadejdei Krupskaja despre „Învățământul mixt”. Articolul a fost studiat și discutat amănunțit în multe școli din țară. Pe baza lui s-au alcătuit referate care, dezbătute în consiliile pedagogice, au dus la luarea de măsuri concrete, adecvate, în vederea dobîndirii unor realizări importante în aplicarea învățământului mixt în școlile noastre.

Răspîndirea ideilor pedagogice ale Nadejdei Krupskaja pe calea conferințelor publice a constituit, deseori, o formă rodnică de propagandă, uzată în întreaga țară. Ideile pedagogice ale Nadejdei Krupskaja fertilizează gîndirea pedagogică nouă și practica educativă înaintută din R.P.R. Astfel, în Revista de pedagogie — nr. 10 din octombrie 1958 — a apărut studiul „N.K. Krupskaja și unele probleme ale învățământului politehnic” în care sînt prezentate principalele sale idei despre învățământul politehnic și actualitatea lor pentru dezvoltarea școlii noastre. În multe lucrări pedagogice originale apărute în ultimul timp, operele Nadejdei Krupskaja sînt citate la bibliografie ca lucrări de bază.

În acest an, Editura de stat didactică și pedagogică și-a propus să traducă și să tipărească în limba romînă volumul N. Krupskaja „Opere pedagogice alese”, editat de Ușpedghiz în 1957. Tipărirea acestui volum va însemna, desigur, pentru răspîndirea ideilor pedagogice ale Nadejdei Krupskaja în țara noastră, un eveniment îmbucurător.

Răspîndirea și aplicarea creațiilor pedagogice ale Nadejdei Krupskaja au fost de mare ajutor dezvoltării școlii și pedagogiei din R.P.R.

Sărbătorirea împlinirii a 90 de ani de la nașterea ei înseamnă și în țara noastră un prilej fericit de intensificare a activității de cunoaștere și răspîndire a ideilor sale pedagogice.

Cercul de fizică de la școala de 7 ani din comuna Vama are o activitate rodnică. Într-o ședință a cercului se fac experiențe de măsurare a temperaturii corpurilor. (Fotografie executată de pianierul Miron Vasile, membru al secției de fotografi-amatori din cercul de fizică).

Tinerii fizicieni desfășoară o activitate interesantă

Mulți elevi de la școala de 7 ani din comuna Vama, raionul Cîmpulung, lucrează în cercul de fizică al școlii, desfășurând în cadrul lui o activitate bogată și interesantă.

Cu contribuția părinților școala a amenajat un laborator al cercului, înzestrat cu instrumente și aparate pentru efectuarea experiențelor. Sub conducerea profesorului de specialitate a fost stabilită tematica activității cercului. Aceasta prevede, printre altele, confecționarea de material didactic necesar pentru lecții, efectuarea de experiențe demonstrative, expuneri despre viața și opera unor fizicieni de seamă, despre descoperirile în diferite domenii ale fizicii. De exemplu, cu prilejul sărbătoririi a 100 de ani de la nașterea marelui savant rus A.S. Popov, cercul va organiza o ședință festivă în cadrul căreia vor fi făcute cunoscute tuturor elevilor marile descoperiri ale acestuia în domeniul radiofoniei.

O activitate pe care membrii cercului au primit-o cu mult interes a fost înființarea unei secții de fotografi-amatori. Unii elevi au și învățat în această secție să minuiască aparatul de fotografiat, să dezvolpeze și să execute fotografii. Cercul își propune să alcătuiască albume și fotomontaje care să popularizeze realizările școlii.

Schimb rodnic de experiență

De curind un grup de elevi, studenți și profesori de la Institutul pedagogic de învățători din Timișoara au vizitat Institutul pedagogic de învățători din Cluj. Același vizită a dat prilejul de a se realiza un bogat schimb de experiență între cele două institute.

Vizitatorii au asistat la desfășurarea unor lecții în clasă și în laborator, au cunoscut activitatea cabinetului pedagogic și a cercului electrotehnic, unde au asistat la desfășurarea unei lucrări practice — montarea unui transformator de curent.

De asemenea, ei au asistat o conferință pe tema „Premisele psihologice ale formării conduitei morale a elevilor”.

Bogat în roade, schimbul de experiență între viitorii învățători va contribui la îmbunătățirea muncii lor.

Consfătuire cu diriginții

Un valoros schimb de experiență a avut loc de curind între diriginții din raionul Zimnicea. Cu acest prilej s-au dezbătut metodele folosite de diriginții de la școala de 7 ani din Zimnicea în scopul educării elevilor în spiritul moralei comuniste. Consfătuirea a fost de un real ajutor pentru îmbunătățirea muncii diriginților.

In legătura cu predarea matematicii

...la clasa a VII-a

În munca mea de predare a matematicii mă ocup în mod deosebit de elevii clasei a VII-a, ținând seama în primul rând de faptul că o bună parte din ei își vor încheia anul acesta învățătura într-o școală de cultură generală, îndreptându-se spre învățământul profesional. Pe de altă parte, însuși conținutul programei impune o preocupare specială pentru clasa a VII-a, datorită volumului mare de cunoștințe, ca și datorită varietății acestor cunoștințe: algebră elementară, elemente de geometrie plană, de trigonometrie și de geometrie în spațiu.

Grija mea se îndreaptă spre folosirea celor mai potrivite metode în predarea a noilor cunoștințe și mai ales în formarea deprinderilor de calcul la elevi. De aceea, cum e și firesc, caut să pregătesc în mod temeinic fiecare lecție, punând accentul pe metodele de predare a noilor cunoștințe și de fixare a lor.

În explicarea noilor cunoștințe merg pe linia ridicării de la particular la general, pornind de la exemple concrete simple pentru a mă ridica la formula generală sau la teorema ce trebuie demonstrată. La algebră, de exemplu, mă sprijin în majoritatea cazurilor pe cunoștințele primite de elevi în clasele anterioare la aritmetică. În general, explicarea noilor cunoștințe o realizez cu ajutorul elevilor, urmînd să le stimulez, prin întrebări bine alese, gîndirea.

Pentru fixarea cunoștințelor predate și pentru formarea deprinderilor de calcul, caut să aleg cu grijă exercițiile sau problemele astfel încît, cu ajutorul lor, elevii să înțeleagă și să rețină chestiunile teoretice, să învețe a efectua corect și rapid calculul algebric și să rezolve cu ușurință probleme de geometrie.

O mare atenție acord organizării materiei, urmărind prin aceasta realizarea unor legături permanente între diferitele capitole. Desigur, înlănțuirea logică în predare este aceea prevăzută în programă, dar caut ca elevii să aibă tot timpul proaspătă în minte materia parcursă. Pentru aceasta reflectez foarte mult asupra felului cum trebuie să reiau, la fiecare lecție, cunoștințele predate anterior. De exemplu, predînd capitolul privitor la elemente de trigonometrie (definițiile funcțiilor trigonometrice, rezolvarea triunghiului dreptunghic și folosirea tabelelor trigonometrice), mi-am propus să revin asupra acestor cunoștințe, prin aplicații, atunci cînd voi preda ariile, elemente de geometrie în spațiu etc.

Buna organizare a predării materiei mă ajută totodată să cîștig mai mult timp pentru formarea deprinderilor de calcul algebric și de rezolvare a problemelor de geometrie. De exemplu,

după ce am predat capitolul „Relații metrice în triunghiul dreptunghic”, cînd am ajuns la capitolul „Poligoane regulate”, înainte de a demonstra formulele am calculat cu elevii mărimea laturii și a apoteimei depinzînd de raza cercului circumscris. Pe baza acestor calcule elevii înșiși au dedus formulele respective.

În predarea matematicii la clasa a VII-a intuiția ocupă încă un loc de seamă. Se pune însă acum problema stabilirii raportului just între intuiție și demonstrație. Iată un exemplu privitor la felul cum am încercat să rezolv această problemă. Predînd teoremele de geometrie, m-am preocupat să le formez elevilor mai întîi imaginea reală asupra textului unei teoreme, folosind pentru aceasta desene la tablă, planșe și material didactic confecționat împreună cu elevii. Nu neglijez însă nici demonstrația, avînd grijă ca elevii să înțeleagă că la orice teoremă se impune demonstrația, deoarece numai astfel afirmația făcută în concluzie, pe baza ipotezei, poate fi considerată ca adevărată. Atunci cînd nivelul cunoștințelor predate în clasa a VII-a nu permite demonstrarea unei teoreme sau a unei formule, acord o și mai mare atenție intuiției, folosind o larg pentru înțelegerea teoremei sau a formulei ca și pentru fixarea acestora. De exemplu, dîndu-le elevilor formula volumului piramidei prin secțiuni într-o prismă voi folosi

intuiția pentru a le arăta că aceasta este a treia parte din volumul prisme cu baza și înălțimea egală cu ale piramidei și le voi cere chiar să confecționeze prisme și să facă secționările respective.

Acord multă grijă alegerii temelor pe care le dau spre rezolvare acasă și controlului efectuării lor. Cîntăresc cu minuțiozitate contribuția pe care o poate aduce efectuarea fiecărei teme atît la fixarea cunoștințelor și la pregătirea elevilor pentru înțelegerea lecțiilor următoare, cit și la dezvoltarea deprinderilor de muncă independentă. Controlez caietele elevilor cel puțin o dată pe lună. Cu prilejul corectării caut să desprind greșelile frecvente și comune mai multor elevi. Apoi, pentru înlăturarea lor, dau elevilor teme speciale alese.

Obişnuiesc să dau și scurte lucrări de control, care cuprind exerciții asemănătoare cu cele date spre rezolvare acasă. Acestea îmi dau prilejul să verific deprinderile de muncă independentă ale fiecărui elev.

Predarea matematicii cere ca profesorul să depună multă grijă în munca lui și aceasta mai ales la clasa a VII-a pentru că, o dată cu absolvirea acestei clase, elevii vor face primul pas în viață. Personal îmi îndrept eforturile spre a asigura ridicarea însușirii matematicii de către elevii mei pe o treaptă tot mai înaltă.

MARIA SANDULESCU
profesoară la Școala nr. 121
din București

...la clasa a V-a

În predarea matematicii la clasa a V-a, capitolul „Frații ordinare” ocupă un loc important, atît pentru asigurarea înțelegerii de către elevi a cunoștințelor pe care le vor studia ulterior, cit și pentru aplicațiile extrem de largi pe care le au fracțiile ordinare în numeroase domenii ale activității practice. Iată de ce lecțiile din cadrul acestui capitol, ca și lecțiile de verificare a însușirii cunoștințelor din întreg capitolul trebuie să li se acorde o deosebită importanță.

O condiție esențială pentru succesul acestor lecții — ca de altfel pentru succesul oricărei lecții — este pregătirea profesorului. Dacă cei mai mulți dintre profesori înțeleg acest lucru, mai sînt unii care îl pri-

vesc cu superficialitate, cu ușurință, fapt care duce nu numai la desfășurarea unor lecții lipsite de sistematizare, dar și la greșeli destul de grave. O asemenea situație ilustrează, de exemplu, lecția de verificare a cunoștințelor cu privire la fracții ținută la clasa V-a „A” a Școlii de 7 ani Nr. 7 din Băneasa de către profesorul A. Vasilescu.

Prima elevă chemată la tablă de către profesor a răspuns corect la câteva întrebări, dînd definiția fracției, arătînd cum se numesc termenii ei, ce este fracția subunitară, supraunitară, echiunitară. Aceleași întrebări au fost puse și clasei, care însă s-a descurcat mult mai greu. Mulți elevi, bunăoară, au confundat numărătorul cu numitorul. Profesorul a trecut totuși cu indiferență peste acest fapt.

Întreaga lecție de verificare s-a desfășurat la întîmplare, fără un fir conducător, fără logică. N-au fost respectate nici cele mai elementare cerințe metadidactice. De exemplu, s-au dat două fracții pentru comparare, dar acestea au rămas necomparate și s-a trecut la adunarea altor două fracții. S-au efectuat la nimereală adunări, simplificări, amplificări, scăderi, din nou amplificări, din nou adunări — și tot așa pînă la sfîrșitul orei. Și tocmai lîrziu, după ce s-au executat tot felul de exerciții, profesorul a întreat ce este simplificarea, ce este amplificarea, ce este fracția ireductibilă. De remarcat, pe lîngă aceasta, că în felul acesta elevii învață ceea ce le cere programa? Se poate oare mulțumi un profesor cu un asemenea mod de „recapitulare” a cunoștințelor?

Uneori, vîzînd că elevii nu sînt în stare să răspundă la unele întrebări, profesorul a venit în ajutorul lor într-un mod cu totul „original”, pronunțînd el primele silabe ale cuvintelor ce urmau să fie rostite (ire...ductibilă, sau com...parăm). Crede oare serios tovarășul Vasilescu că în felul acesta elevii învață ceea ce le cere programa? Se poate oare mulțumi un profesor cu un asemenea mod de „recapitulare” a cunoștințelor?

Lipsurile mari ale lecției de verificare ținută la clasa a V-a „A” a școlii de 7 ani din Băneasa devăluie o superficialitate îngrijorătoare din partea profesorului. Acesta are datorită să-și îmbunătățească serios și cit mai grabnic munca, pentru ca elevii lui să poată dobîndi cunoștințe temeinice și trainice de aritmetică, atît de necesare învățăturii lor de mai lîrziu și pregătirii lor pentru viață.

E. MARIN

La lecția de algebră în clasa a VII-a a Școlii elementare de 7 ani nr. 3 din Constanța.

Pe parcurs elevii au făcut o serie de greșeli destul de grave, care au rămas însă necorectate

Pentru îmbunătățirea pregătirii cadrelor din comerț

Ministerul Comerțului a organizat recent o ședință de lucru cu directorii și direcții adiționale ai școlilor comerciale din țară. Consfătuirea s-a ocupat pe larg de probleme actuale ale învățământului comercial, dezbătând referat ca „Metodele de predare folosite în școlile tehnice și profesionale”, „Organizarea și desfășurarea învățământului practic”, „Munca educativă în școlile comerciale” etc.

Discuțiile purtate au arătat că în acest an școlar au fost aduse serioase îmbunătățiri conținutului învățământului comercial. Astfel, planurile de învățământ au fost mai judicioase întocmite, s-a asigurat o mai justă repartizare a orelor pe discipline, mărindu-se numărul de ore la drept, pentru a asigura elevilor cunoștințe temeinice cu privire la legalitatea socialistă și la apărarea avutului obștesc. Contabilii pregătiți pentru industrie, transport și construcții primesc acum cunoștințe specifice profesiunii alese, cum sunt cele de tehnologia producției industriale, organizarea și planificarea industriei etc. Pentru viitorii vinzători s-au introdus lecții de aranjare a vitrinelor.

Discuțiile au subliniat totodată că în școlile comerciale s-au obținut succese în predarea lecțiilor, nivelul de cunoștințe al elevilor crescând simțitor.

Participanții la consfătuire au reliefat ca un fapt pozitiv preocuparea permanentă a cadrelor didactice din școlile comerciale pentru îndeplinirea sarcinilor muncii metodice și de culturalizare. S-a subliniat necesitatea extinderii experienței înaintate a Grupului școlar comercial din Craiova care organizează cu regularitate un lectorat tehnic la care participă, pe lângă cadre didactice și elevi, un număr de specialiști din comerț. În cadrul acestui lectorat au fost prezentate referate ca „Apararea proprietății socialiste în noua legislație a R.P.R.”, „Reducerea cheltuielilor de circulație — sarcină primordială pentru întreprinderile și organizațiile comerciale” etc.

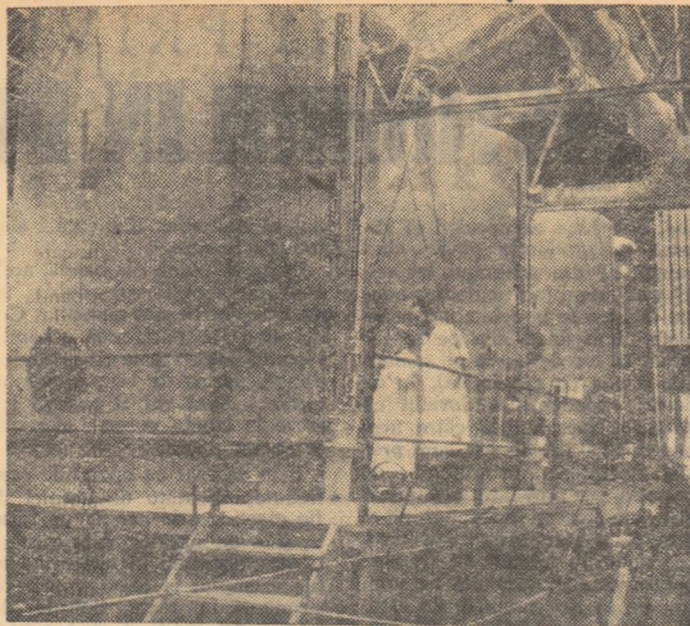
Scotind la iveală și neajunsurile muncii, cei ce au luat parte la discuții au arătat că se semnalează în desfășurarea unor lecții lipsuri metodice și

de conținut. S-au citat astfel exemplul profesoarei Marceia Grigorescu de la Grupul școlar comercial din Craiova care în loc să explice elevilor noile cunoștințe, citește pur și simplu în fața lor lecțiile din manual, exemplul profesorului Ion Scriban de la Grupul școlar comercial din Arad care a predat elevilor noțiuni confuze despre comerțul socialist și despre planificare, precum și alte exemple relevând o serie de deficiențe în predare.

Participanții la consfătuire au considerat că inițiativa Ministerului Comerțului de a organiza un colectiv metodic-științific pe lângă serviciul de învățământ din minister, colectiv format din directorii de școli, cadre didactice fruntașe, specialiști din aparatul de stat și din întreprinderile comerciale, va contribui la legarea mai strânsă a învățământului de practică, de comerțul socialist. Același scop îl urmărește și propunerea Ministerului Comerțului care prevede trimiterea pe timpul vacanței de vară a cadrelor didactice de specialitate în întreprinderi pentru documentare practică. În general, socotim că participanții la consfătuire au făcut numeroase propuneri care, studiate și aplicate, vor contribui pe viitor la o mai bună pregătire a cadrelor din acest sector. Astfel s-a propus să se unifice planurile de învățământ pentru anul I al școlilor de contabili, indiferent de specialitatea pentru care se pregătesc elevii, să se introducă, ca obiect de învățământ, analiza activității întreprinderilor, să se asigure studiarea de către viitorii ospătari a limbilor străine, să se studieze în anul lucrările de birou și corespondența comercială etc.

Folosindu-se ajutorul larg al specialiștilor din producție — care pot să contribuie mult la legarea învățământului de practică, de problemele concrete din domeniul comerțului — ca și experiența școlilor și a cadrelor didactice fruntașe, se vor crea condiții tot mai bune pentru continuarea îmbunătățirii a învățământului comercial, pentru ridicarea lui la nivelul sarcinilor economice actuale ale comerțului de stat din țara noastră.

FRANCIS URMEȚI

Utilajul modern și complex de la fabrica de zahăr „Ilie Pintilie” din Roman oferă viitorilor maiștri posibilități largi pentru aprofundarea cunoștințelor tehnice de specialitate.

Viitorii muncitori și maiștri pentru industria zahărului

Într-o clădire impunătoare din apropierea gării Filaret funcționează Grupul școlar profesional și tehnic de maiștri „Filimon Sirbu”. De aici a plecat în producție în toamna anului trecut prima promoție de maiștri pentru fabricarea zahărului. Mulți dintre absolvenții-maiștri, cum ar fi, de pildă, Dumitru Andreș și Aurel Bărbieru de la fabrica din Chitila, sau Constantin Petrescu de la fabrica de zahăr din Giurgiu, conduc astăzi cu competență sectoare importante în producție.

În acest an, ca urmare a importanței sarcini tratate de Hoțărârile Plenare C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958, condițiile de instruire teoretică și practică a viitorilor muncitori și maiștri pentru fabricarea zahărului au fost mult îmbunătățite. Desfășurarea învățământului teoretic în cabinetele tehnice și laboratoare, experiențele practice dau viitorilor specialiști ai industriei noastre de zahăr posibilitatea să-și însușească în profunzime cunoștințele de specialitate cu privire la proprietățile fizice de zahăr ca materie primă, la fazele de prelucrare a acesteia în

procesul tehnologic de fabricație etc.

Activitatea practică în producția de zahăr a viitorilor muncitori pentru industria zahărului se desfășoară pe baza graficului de rotație. Această asigură repartizarea lor la mașini, dându-le totodată posibilitatea să aprofundeze cunoștințele generale despre depozitarea materiilor prime și despre operațiile necesare la procesul de fabricare a zahărului.

O deosebită atenție acordă cadrele didactice de la grupul școlar și pregătirii elevilor-maiștri. În primele două trimestre ale anului calendaristic instruirea acestora se desfășoară în cabinetele tehnice și în laboratoare, unde ei primesc cunoștințe teoretice. Practica în producție se desfășoară la fabricile de zahăr din Chitila, Roman și Bod în lunile când acestea lucrează cu tot utilajul. În colaborare cu conducătorii întreprinderilor, cadrele didactice stabilesc din vreme programul de activitate practică pentru fiecare elev-maistru. Pe baza graficului de rotație aceștia trec prin toate secțiile efectuând lucrări pentru difuzia,

purificarea și filtrarea zemurilor, operațiuni de fierbere a zahărului etc. Înainte de a trece de la un loc de muncă la altul, elevii-maiștri dau o lucrare de verificare practică. Aprecierile asupra cunoștințelor și deprinderilor lor sînt consemnate în carnetele personale de practică.

În munca lor practică elevii sînt repartizați pe lângă ingineri și tehnicieni cu calificare înaltă, care îi ajută mult în însușirea meseriei. În perioada când se află în fabrică ei iau parte la consfătuirile de producție și fac alături de muncitori, tehnicieni și ingineri propuneri privind organizarea muncii, folosirea judicioasă a materiei prime, îmbunătățirea calității produselor etc.

Periodic, în cadrul școlii, fiecare elev-maistru prezintă câte o lucrare scrisă de control, axată pe problemele concrete ale producției. Multe din lucrările prezentate ridică interesante probleme tehnice, iar unele cuprind chiar valoroase propuneri privind îmbunătățirea procesului tehnologic de fabricație și pentru folosirea mai judicioasă a utilajului. Multe din propunerile cuprinse în aceste lucrări de control și mai ales soluțiile tehnice date în lucrările de diplomă ale elevilor-maiștri au găsit o largă aplicare în practică. Așa, de pildă, lucrarea de diplomă a elevului-maistru Constantin Petrescu reprezintă un studiu aprofundat al stațiunii de evaporare de la fabrica de zahăr „Popa Șapcă” din Giurgiu. Propunerile făcute de el cu privire la reducerea consumului de aburi au fost adoptate de conducerea fabricii și au adus însemnate economii.

La rîndul lui elevul-maistru Ilie I. Ioan, studiind posibilitatea de a mări capacitatea unei secții de produse zaharose de la fabrica „Fraga” a arătat că prin organizarea și folosirea mai judicioasă a utilajului se pot obține în cadrul unei secții 10.000 kg. de produse zaharose în 24 de ore. Actualmente maistru Ilie I. Ioan, absolvent al școlii de maiștri „Filimon Sirbu”, aplică cu succes în viața propriea lui propuneri.

Succesele elevilor și absolvenților reprezintă roadele muncii entuziaste desfășurate de către cadrele didactice ale grupului școlar „Filimon Sirbu”. Profesorii și maiștrii de aici depun azi noi eforturi pentru a îndeplini cu succes munca de creștere a unor muncitori și specialiști capabili să contribuie la sporirea producției de zahăr.

I. MOSCU

Știri din școli • Știri din școli

Din inițiativa organizației de partid și mobilizați de organizația U.T.M., numeroși elevi de la Școala medie nr. 1 din Sinaia, organizați în brigăzi, au prestat 246 zile de muncă voluntară pentru desfundarea și nivelarea unui teren de 38 de ari, destinat unei pepiniere. De asemenea, ei au participat la lucrările de întreținere a unui teren forestier de 63 ha.

La școala medie „Alexandru Sahia” din Tîrnăveni, regiunea Stalin, sub îndrumarea organizației P.M.R. un colectiv de profesori a pregătit cu elevii claselor a X-a „A” și „B” un program cultural artistic axat pe problema transformării socialiste a agriculturii, care a fost prezentat de curînd tîrînilor muncitori din cartierul Bozîși.

Repertoriul a dezbătut probleme privind contractările de cereale și animale, apărarea avutului obștesc, indemnul pentru o mai grabnică pași-

re pe drumul agriculturii socialiste, realizări din satel raionului în anii regimului democratic popular etc.

Prof. ST. COVRIG
Tîrnăveni

Pionierii și școlarii din comuna Bocșa, raionul Lugoj, au format o brigadă de muncă patriotică. Printre obiectivele planului de muncă al brigăzii sînt înscrise: îngrijirea monumentului eroilor, ajutorarea muncitorilor și tîrînilor din sectorul socialist al agriculturii, plantarea a 80 de pomi, desfundarea de șanțuri, colectarea de fier vechi și maculatură. Cei 40 de membri ai brigăzii și-au propus să efectueze 800 de ore de muncă voluntară.

Elevii școlii pedagogice „Gh. Șincai” din Blaj desfășoară o viață activitate culturală. Astfel, cu prilejul aniversării a 200 de ani de la

înființarea școlii, ei au pregătit un frumos program artistic pe care l-au prezentat în oraș și în comunele Ciufud, Veza, Tiur, Crăciunelul de Jos, Bucurdea Grinoasă.

În comuna Tiur cu ocazia inaugurării întovărășirii ce a luat ființă aici, elevii au prezentat piesa „Toamna se culeg roadele” de Mihail Leonard, care s-a bucurat de un frumos succes.

Un număr de 64 de elevi ai școlii medii „Dr. Petru Groza” din Capitală, însoțiți de profesorii lor, au făcut o interesantă excursie în orașul Iași.

Excursia a dat elevilor prilejul să cunoască o serie de documente istorice și de monumente care evocă figuri înaintate din trecutul de luptă al poporului nostru, precum și realizări ale regimului democratic-popular.

Astfel, elevii au vizitat Muzeul Unirii, rețent inaugurat, Palatul Culturii și muzeele sale de istorie naturală, de etnografie și de istorie a Moldovei, ca și „teiul lui Eminescu” de la Copou și „bojdeuca” lui Creangă.

Dar în vechiul Iași elevii au putut vedea și construcții noi, ca și noile obiective industriale: clădirea Institutului politehnic, blocurile căminelor studențești, blocurile muncitorești din Sărărie, modernă fabrică de antibiotice. La această fabrică elevii au avut prilejul să cunoască progresele tehnicii moderne. Astfel ei au văzut cum lucrează compresoarele moderne care au o capacitate în producție de pînă la 300 mc aer pe minut, au vizitat stația termică și stația de frig, precum și instalația de sterilizare a apei. Elevii au fost pătrunși de un adînc sentiment de dragoste și recunoștință pentru marea noas-

tră prietenă și vecină, Uniunea Sovietică, care ne-a oferit un prețios sprijin trimișind acestei fabrici tot utilajul necesar. Cunoașterea monumentelor legate de trecutul poporului nostru și a realizărilor mari ale regimului democratic-popular a făcut să crească în suletele elevilor sentimentul de dragoste față de patrie și de oamenii muncii.

Prof. M. DORCESCU
București

În vederea cunoașterii trecutului, de luptă al tîrînimii, a vieții și operei marelui poet Nicolae Lenau, elevii de la Școala elementară de 7 ani din comuna Leinauheim au întreprins de curînd o vizită la muzeul comunal „Leinau” din localitate. Cu acest prilej elevii au cunoscut numeroase amănunte cu privire la istoria localității și la viața poetului Lenau. Vizita la muzeu a

trezit în suletele elevilor admirația față de trecutul de luptă al poporului și interesul pentru opera poetului Lenau.

Prof.
CONSTANTIN PAȘCAU
Leinauheim

La Școala medie nr. 4 cu limba de predare germană din Sibiu există un cerc filatelic care are activitate frumoză. Membrii acestui cerc au organizat o expoziție care cuprinde colecții personale ale elevilor filateliști.

Totalul pieselor expuse se ridică la peste 3000 timbre și 150 de scrisori. Tot materialul este expat în 28 de tablouri expozate pe teme. Amintim cîteva din acestea: construirea socialismului în R.P. Romîni și tîrîni de democrație populară, oameni de seamă, pionierii și copiii muncitorilor R.P. Romîni, flora și fauna sport etc.

Prof. Gh. ȘERBAN

